

Presentation of Reports

SRI RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Co-operation, Panchayat Raj and Development).—Sir, on behalf of the Minister for Education, I present the report of the Joint Select Committee on the Mysore Public Libraries Bill, 1964.

SRI RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Co-operation, Panchayat Raj and Development).—Sir, I present the Report of the Joint Select Committee on the Mysore Panchayat Raj Bill, 1964.

Mr. SPEAKER.—The Reports are presented.

MOTION OF THANKS TO THE GOVERNOR'S ADDRESS.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member Sri Ganji Veerappa to move the Motion of Thanks.

SRI GANJI VEERAPPA.—Sir, I beg to move :

“ We, the members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this Session, beg leave to thank the Governor for the address delivered to the members of the Legislature on 12th January 1965 ”.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That we, the members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this Session beg leave to thank the Governor for the address delivered to the members of the Legislature on 12th January 1965 ”.

I propose to ask Sri Gureddi to second the motion and then Sri Ganji Veerappa may have his say.

SRI S. M. GURADDI (Muddebihal).—I second the motion.

†SRI GANJI VEERAPPA.—Sir, it is my privilege and it gives me immense pleasure in moving the motion to thank the Governor for having delivered the Address that was presented to us in this Session. Sir, the Address of the Governor enunciates in brief the policies pursued by the Government of Mysore so far and the progress that has been made in the various fields and also the policies that the Government offers to follow. Let me not take the House to great details about the number of things mentioned in the Address. Suffice it for me to refer to some of the important items enunciated in this Address.

Sir, the Governor has explained the state of affairs and the big problems that the Government has to face and the problems that are posing to the State. Sir, we know that we are now in the 4th year of the Third Five-Year Plan. With regard to the achievements that the Government has made so far in the various fields, it is necessary

(SRI GANJI VEERAPPA)

for this House to recollect for a while and know as to what exactly has been done and what is the policy that is to be pursued. The measure with which we have to judge the work that has been turned out by the Government is to see how much amount was provided in the Third Plan for the various items and how much has been spent and what progress has been proportionately achieved. Sir, we know under the Third Five Year Plan, a big amount like 250 crores were provided and it is not proposed that in the next Plan that is, the 4th Plan, the amount would be much more. I am not in a position to know what exactly they would be providing but they have given a hint in the Address that it would be much bigger than this. It would be a very welcome sign.

Now, with regard to the amount that was provided for the various items, it has been said in the Address that the amount provided for roads and minor irrigation and schemes like soil conservation and power projects and things like that, the amount that was allotted has been spent. It is a good sign, thanks to the Public Works Department.

Sri G. V. GOWDA.—Sir, my friend may please answer one question ; whether the roads on which so much money was spent, are existing now ?

Sri GANJI VEERAPPA.—Sir, I am not dealing with the rural communication roads or high ways etc. I was submitting that the amount provided for the Public Works Department for providing communications, irrigation works has been spent though we are in the fourth year of the Third Plan.

Sri SANJEEVANATH AIKALA (Suratkal).—Has it been spent or squandered ?

Sri GANJI VEERAPPA.—It may be 'squandered' in your opinion but it is well spent in my opinion.

Sri G. V. GOWDA.—But, it must be a fact.

Sri GANJI VEERAPPA.—Sir, according to me, it is a fact and money has been spent and spent well and communications have been provided wherever there was need. There is great need in our State for taking up several irrigation projects both major and minor and completed. That is the only way to solve our food difficulty and food scarcity. In our Mysore State the percentage of irrigation is 8, whereas in Andhra and Madras it is 40 per cent ; we cannot expect our State to be self-sufficient if it really does not undertake all the schemes under minor, major and medium irrigation. Sir, in spite of our best efforts so far made, we have not been able to raise the percentage of 7 to 8. So, it is our duty to see that more funds are allotted towards this. The amount that is now spent for minor or major or medium irrigation is not sufficient. If really our target is to see that it is raised to 20 or 30 per cent, it is our duty to see that Government spends more and more money for irrigation. Otherwise, there is no hope for us. So, Sir, I was happy to find from the Governor's Address that whatever amount that was

allotted towards this item has been spent. To that account the Government has done well.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

With regard to the other useful works like soil conservation, it may be within the knowledge of several Hon'ble Members that contour bunding is going on very well. This contour bunding certainly increases our production and the growth of food grain would be more by 25 per cent. Some of us who know about agriculture are aware of the benefits of contour bunding. That is stated in the Address of the Governor and the Government have done well in this matter.

Then, Sir, the one thing that strikes so far as the Plan is concerned is, we find in the Address, the providing of more funds in the 4th Plan depends upon our resources. According to me, unless we find ways and means of improving our resources, not by additional taxation but by other means, this would not be possible. I am going to suggest the scope for improving our resources and when I come to the details as to how best we can improve our resources, those suggestions may be seriously examined by Government before they place the Budget before this august House during the next Session.

2-30 P.M.

We are glad to note in the address that the revision settlement work is complete and that during this session they are going to place the revised rates of assessment. We all know that there is an irrational way with regard to assessment and in several parts here for the last 10 years there has been no revision settlement. If the revised rates to be placed before the House are accepted by it, our resources by way of land revenue, water rates, etc., will certainly be doubled or even trebled and we may be able to get Rs. 6 to 10 crores by way of this measure.

Even in the administrative expenditure, there is scope for economy. There is the report of the A. G. R. Committee. Some of the recommendations of the committee have been implemented by Government and it is necessary for the Government to examine once again whether there are any other recommendations of the committee which could also be implemented. If that is done, I am sure, they will effect some economy in the administrative expenditure and improve our resources.

I am now touching upon a very delicate subject, namely, prohibition. Though in the address it has been mentioned that the Tekchand Committees's report is under the consideration of the Government, I do not know what the ultimate decision of the Government would be on this. I cannot prejudge. If the Government takes a decision to revise the prohibition policy, then perhaps there may be some more savings. As I said, it is premature for me to say anything now but I am sure that Government will take into consideration all aspects of public opinion

(Sri J. V. Venkataswami)

and the opinion of the hon'ble Members of this House before they take any decision on this subject. According to me, if they really take a decision to revise the policy, it is possible to get some revenues and that could be utilised properly for the implimentation of the fourth Plan. As regards the resources for the Fourth Plan, it is the duty of every one of us to think seriously as to how best our resources could be improved.

Now, another thing that is facing the entire State, nay the entire country, is the food problem. Unfortunately, nature was very unkind not only to Mysore but elsewhere in the country also during the last one or two years and there was not sufficient rainfall. In some places due to flood *havoc* and in some places due to excessive rain, our food production was affected to a very great extent. In the entire country we are seeing the food prices and prices of essential commodities soaring which makes the living of common man very difficult. So far as Mysore is concerned, we all know that for the last two years our food position was bad; of course, Government did their very best in importing foodgrains from outside. With the help of the Centre they got more and more rice and wheat and they were distributed in the States. It is easy to criticise about the food position but it is very difficult to handle the problem. The best of our brains at the Centre have been devoting themselves to solve this problem. In spite of this, if we introduce controls there is scope for the criticism that controls are followed by blackmarketing and scarcity. On the other hand, if there are no controls, then also people say that, "What is all this? Government is not doing anything." Either way it is a difficult problem. It may be said that we see several Government orders. It only shows that Government are doing their very best to understand public reactions and that they change a particular order if they meet with difficulty in implementing it. Changing is not bad, it only shows that they are responsive to public opinion. With regard to availability of foodgrains, the position seems to be better now. In spite of the failure of jowar crop in some places, the paddy crop is excellent and there is no denial of the fact that the paddy crop has come up in an unprecedented manner this year. Government have decided some time back that at the rice mill level 50% of the paddy that is milled, should be given to the Government at a particular rate. I am sure the rates fixed on paddy cannot be criticised because they are fair both to the grower as well as to the consumer. I was one of those who said that this system of collecting 50% at the rice mill level might perhaps be full of difficulties and that there might be scope for maintaining false accounts and not surrendering properly. I understand that Government want to revise their policy and that they are going to have the levy system in place of the procurement system under which the grower will have the satisfaction of giving a palla or two per acre. Perhaps it might have been revised by now. I understand that the Deputy Commissioner

in Madras have been authorised to make purchases wherever there is surplus. Looking to the availability of foodgrains, crop position and all that, they have to give so many quintals or bags at the price fixed and they can appoint their own temporary staff for collection and they are responsible to the Government to give a particular quota.

Full discretion is given to him. That is the system obtaining in Madras and I am told it works well. If the Deputy Commissioner is entrusted with procurement and if he has to receive orders from Government even for appointment of temporary staff for the purpose, then it may so happen that by the time the orders from Government come, most of the paddy will have gone. So, to expedite this and to make the measure more successful, the Government may consider making the Deputy Commissioner responsible for this, giving him full discretion as in Madras. He may be made responsible for fulfilling the target by making local purchases and he may be given the power to appoint temporary staff in order to make the purchase as quickly as possible. I am sure the Government will take a decision soon on these lines. The position is very delicate in regard to pulses. People who have come from North India say that the position is much worse. If the prices of pulses and other essential commodities are so high as to be above the reach of the ordinary man, it will bring about a very difficult situation in the country. So I appeal to Government to exert their very best to find out how best the prices of essential commodities could be controlled. We all know that it is not in the hands of the State Government alone to do this, but it concerns also the policy of the Central Government.

SRI H. D. DEVE GOWDA (Holenarsipur).—What is the part played by the State Government to keep the soaring prices under check?

SRI GANJI VEERAPPA.—In the Address it is stated that orders have been issued that 50% of the paddy should be surrendered to Government. With regard to the question of soaring prices, as I have already said, this is a matter concerning the policy of the Central Government.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇವರು ಫಾರ್ಮ್‌ಲೋಸ್‌ಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತ ಅಡ್ವೈಸ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಹೇಳಲಿ.

SRI GANJI VEERAPPA.—We do not differ on that. I am one with my friend Sri Revanasiddappa when he says that we should try to evolve a method of best situation could be controlled and checked. In this connection, I should also say that some of the critics are very unkind. Because of this criticism, lot of scare will be spread and consequently the market rates will further go up. If I say here that there is no rice in the country, then immediately the price of rice will shoot up. To avoid this, the co-operation of the entire public is needed. So I appeal to the critics that so far as food is concerned, it is a very delicate matter and any criticism that they make will have an adverse effect on the market rates. So, at least in the matter of food, they should co-operate with the Government and see that the prices do not

(SRI GANJI VEERAPPA)

shoot up as a result of their criticism. Let them differ from Government on all other matters except in the matter of food. Any criticism that we may make in the matter of food, instead of helping the situation will only worsen the situation. Let us not consider this question of food as a party or political matter and let us co-operate with the Government by giving constructive suggestions instead of condemning them.

In the field of education, I am happy to note from the Address that we have made good progress. Though we sometimes say that our Education Minister is sometimes more over-enthusiastic and he wants to achieve all at a time, I am glad to say that there has been great achievement. In fact, it is to the credit of Government that the new Bangalore University has come into existence. This University is of a federal type. There are only two such universities in the whole of India. One is in Delhi and the other is in Bangalore. In fact, it was on the advice of the University Grants Commission and the Central Government that the second federal University should be established in Bangalore, that this University was established here. I am glad that the Bangalore University Act has been passed and steps have been taken to implement that Act. Let us hope that the Bangalore University will attain a very high standard and will provide all facilities for scientific technical research and post-graduate studies so that Bangalore will be a very big Centre of University Education. With the blessings of every one of us, let the Government make this University a model University which will bring credit to Mysore.

The next achievement is in the field of secondary education. It is said that nearly 102 new high schools have come into existence and during 1963-64 the 11th standard has been introduced in 50 high schools. All this, is good achievement. We cannot shut our eyes to facts and say that nothing has been done. If we compare the progress that we have made with the progress made in the neighbouring States, then we will find that our progress is far better of which we can certainly be proud.

Then another notable achievement is the establishment of the Agricultural University. I am told that this University has a bright future in the field of agriculture. In the field of agriculture, lot of research has to be made. Much attention is not given to research in agriculture now. I am sure that this University, under the guidance of its very able Vice-Chancellor, will do its very best to do a lot of research in the field of agriculture.

Coming to the field of agriculture we have been hearing of so many schemes for providing irrigation wells and pump sets. 12,900 pump-sets have been supplied at a cost of Rs. 303 lakhs. Of course, this is not sufficient and something more should have been given as there is very great need for pump-sets. One pump-set can cultivate 5 acres of

land make a family self-sufficient. So, I suggest to Government that more and more funds be provided for supplying pumpsets, both diesel and power, to agriculturists. I am sure they will do it.

Then, something must be said about the national rural water supply scheme. As we are all aware, for this scheme the Central Government is giving 50 per cent grant, the State Government bears 40 per cent. The quota of the village panchayat has been reduced from 25 per cent to 10 per cent. It is within the reach of most of the village panchayats to provide 10 per cent contribution. If the finances of a certain village panchayat are poor, then, in such circumstances the Government has a scheme of reducing its quota of 10 percent still further and make it a still lower per cent. Now the national rural water supply scheme is entrusted to the Public Works Department. What is happening is that they have no special staff to implement the scheme. There is lot of delay at the hands of B. D. O., the Deputy Commissioner and the Government, affecting the successful and expeditious implementation of the scheme. Then the Public Works Department Officers also will have their priority works and they may not give necessary attention to this scheme. So I suggest that Government may create a Division specially for this purpose and entrust this work of implementing this scheme to them so that whatever money is provided by the Central Government for this scheme goes to the benefit of the people. Previously there used to be a Health Engineering Division. So, if a Special Division is created for this purpose, then the implementation of this scheme will be much more effective.

Then, in the field of industries, if only we see some of the proposals that Government have thought of, we will see that there has been record production in our iron and steel works.

When compared with the previous years, the figures disclose that the Bhadravati Iron and Steel Works has yielded a net profit of 60 to 70 lakhs. This is a big achievement.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕಣ್ಣಪ್ಪ. —ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೊಸವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಬರೀ ನನ್ನ ಕೂಳಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ, ಅವರ ಪುಕ್ಕ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂದು ತೇಳುವ ಕಾಗೆ ಬರೀ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಮ್ಮಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬಂದಿರುವುದು ಹೇಳುವುದೇಕೆ ?

Sri GANJI VEERAPPA.—There is a proposal here, Sir, that the new Government Electric Factory and the Porcelain Factory may be converted into Joint Stock Companies. As Members are aware, the new Electric Factory is working with the technical collaboration of A. E. G. of West Germany. They are the biggest in the field and it is a good thing that we are getting their technical help. We have made a huge investment into the concern but unfortunately, the West German firm has no stakes because they do not invest any money. If they invest money, they would evince greater interest and develop the concern and our personnel would get good training. The factory is to produce switch gears and transformers. We know that several schemes of the Electricity Board could not be implemented or completed because of the non-availability of transformers. If the concern becomes a Joint Stock

Company, it would be a big project in the whole of Asia and the benefit would accrue to not only to our State but to the whole of India. In this context, its conversion is welcome.

Sir, we all known that we are getting electric power from Sharavti. Even the first stage would be yielding us 89,000 K. W. The first stage consists of 2 units and we would get $1\frac{1}{4}$ lakh K. W. by June. We have to think how best this power could be consumed. Even if all the villages in Mysore State are electrified, more than half of the power would be left unutilised and the only solution would be to start big industries which consume power on a large scale. One industry in Davangere consumes all the power used by the town and the neighbouring villages. Aluminium and fertiliser industries consume large power. We hear that the aluminium factory is to be started though we do not know when it would come into operation. I feel that unless more and more industries are established in the private and public sectors, there would be difficulty in consuming the power produced in the State and the neighbouring States would say that we have surplus power and that could be given to them. We should not allow such a situation to crop up and think of starting big industries. Private enterprise has to be encouraged. For example, there is good scope to start more cement factories. The Public Works Department itself consumes more than 2 to 3 crores worth of cement annually. I would ask the Government to start cement factories themselves, if private enterprises do not come forward. There is scope for starting cement factories in Hosadurga, in my district, in Bidar and Belgaum districts where lot of limestone is available. Such industries would also give lot of employment opportunities. Government should invite capitalists to start new industries. We are glad that a number of private enterprises are thriving. We are told that the Hutti Gold Mines is growing up well. The yield has gone up. Financial aid must be given to private enterprises.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now adjourn for recess for half-an-hour.

The House adjourned for Recess at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

Sri K. LAKKAPPA.—Sir, I rise to a point of order. When we have moved a motion of No-Confidence, that should precede over other subjects. Unless the No-Confidence Motion is disposed of, the House cannot transact other business.

10TH JANUARY 1965

MR. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble member may please go through the rules.

SRI K. LAKKAPPA.—I have gone through the rules.

An earlier date should be given and precedence should be given to that motion.

MR. DEPUTY SPEAKER.—That will be done in due course. There is no point of order.

SRI GANJI VEERAPPA.—Sir, before we rose for Tea I was just bringing to your notice some of the schemes in the industrial sector. I was submitting that in the field of industry, in addition to what has been already done, it is necessary to see that at least for the sake of consuming the power production of sharavathi, large industries like aluminium factory, cement factory, fertilisers factory etc., must be started here and I have not forgotten to mention a thing which is a vexed question for Mysore, namely, starting of a steel Industry at Hospet. We all know that the report of the technicians is very clear on the point. It is very clear that the iron ore available in Sandur-Hospet range is the best in Asia. In fact the iron content here is 68 to 69 percent which is very rare to be found in iron ores. There are other facilities also. In spite of the fact that the Central Government and the Minister for Industries have admitted in the Lok Sabha that the technical opinion is in favour of Sandur-Hospet, we find conflicting reports regarding the decision of the Central Government in this matter. I wish to impress upon the House and the Government that if justice is to be done and if fairness has any value, Mysore has a right to have a Steel Plant by virtue of its natural resources and best ore available as also other facilities that are available here. Purely from the point of view of technical aspect, forgetting political aspect of the matter, Mysore should get the steel industry in the Goa-Hospet area. I hope our Government will put up a big fight and impress upon the Central Government and see that this industry is located in Hospet.

The other thing I wish to mention is about some of the huge industrial projects that are recently located. In this regard also Mysore has not come into the picture. It is necessary to impress upon the Centre that a few more industries of big magnitude have to be located in Mysore more so, when power potentialities are there and other facilities like labour, space, etc., are available in the State. I hope they will do it.

Then Sir, It is said that Government have decided to establish Mysore Industrial Investment and Development Corporation with a view to give financial assistance to some of the new industries coming up. They envisage a capital of 5 crores. It is not enough. In these days of inflated economy we require at least five to six times more than this figure. When such a scheme is envisaged, it is better that they think of a bigger capital; let them give more money for the development of industries. Incidentally they have mentioned in the Governor's Address that steps are also taken for the development of industrial areas in and around important centres like Gulbarga, Dandeli, Belgaum, Hubli-Dharwar.

(SRI GANJI VEERAPPA)

Shimoga, Phadrayathi, Mysore-Nanjangud, Hospet-Bellary, Bangalore and Mangalore. I hope this list is only an illustrative and not exhaustive. I think there are some more places where there are facilities and scope for developing industries. To make mention of one, Davangere-Harihar area has all potentialities. Like wise, there may be a few more. So, it is a nice idea that Government should embark upon a scheme of developing certain areas where there are facilities to start major and medium industries. So, this corporation must have more funds, to finance and help such industries.

Lastly, I have to mention about a reference made in the Governor's Address that efforts are made to introduce more efficiency in the administrative set up. It is admitted that there will be delay in the movement of files, in the disposal of important matters and this delay is the greatest enemy and it should be eliminated. The administrative machinery should be made more efficient and there should be quick disposals. It is said that to improve administrative procedures and to secure increased efficiency, Government have recently constituted a committee on Administrative Reforms with the Chief Secretary as the Chairman and two senior Secretaries as members. I do wish that they take suitable and effective measures to see that matters of importance that come before the government receive prompt attention and things are disposed or expeditiously.

It is very necessary that a citizen who has placed certain grievance and certain ideas to Government, should get an acknowledgement from Government atleast to the effect that the matter is receiving attention. Measures should be taken to see that delay is avoided and there should be expeditious disposal. One thing I want to stress upon the Government is that we find that Mysore is not effectively felt in the Centre. Sir, I am sorry to say that certain very important schemes, specially the railways, which of course the State Government is pressing the Centre have not been taken into serious consideration by the Centre. We also know that even the Hassan-Mangalore Railway which has already been decided has not been taken up.

SRI S. M. KRISHNA.—What is the reason that Mysore is not taken into consideration seriously in the Centre?

SRI GANJI VEERAPPA.—I will tell the Hon'ble member. We must have our representative in the Central Cabinet. The House has recently lamented the death of Sri H. C. Dasappa who was there to safeguard the interests of Mysore. It is very unfortunate that we have lost him. There must be effective representation in the Central Cabinet. For want of effective representation in the Cabinet, our grievances are not being redressed properly.

SRI S. M. KRISHNA.—If Sri C. R. Basappa is appointed as Minister in the Cabinet, Mysore's claims will be looked into, is it so?

Sri GANJI VEERAPPA.—It is not fair to suggest any personality. Our Prime Minister has promised that Mysore's interests will not suffer. We must see that all our problems like putting railways and financial aid to our planned projects are easily solved. The State Government should prevail upon the Centre to give proper attention so far as our problems are concerned. Sir, with these remarks I do support the policies enunciated in the address of the Governor and we have to convey our grateful thanks.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಅಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಬಲ್ಲವಲ್ಲ !

Sri GANJI VEERAPPA.—It is not for me to come to conclusions. It is only for me to express my views, what I felt in the matter. It is for the Government to make note of our suggestions including Sri Revana Siddappa and settle the intricate problems. I may add that this House will accord its support.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendments may be moved now. Honble Sri G. V. Gowda to move.

Sri G. V. GOWDA.—It is better to read the amendments, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble member may simply say I move the amendments.

Sri S. KARIAPPA.—I beg to move :

“That the following words shall be added at the end of the motion :
‘ but regret that—

(a) the Government have failed to solve the food problem satisfactorily in the State ;

(b) the Government have failed to take note of the deteriorating state of affairs in the Department of Co-operation ;

(c) the Address makes no mention about the reasons for not taking up projects included in the Third Five Year Plan’.”

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved :

“ That the following words shall be added at the end of motion :

(a) “but regret that—the Government have failed to solve the food problem satisfactorily in the State ;

(b) the Government have failed to take note of the deteriorating state of affairs in the Department of Co-operation ;

(c) the Address makes no mention about the reasons for not taking up projects included in the Third Five Year Plan’.”

Sri G. V. GOWDA.—I beg to move :

“ The following words shall be added at the end of the motion :

(a) “but regret that—the Address fails to inspire any confidence in the commonman ;

Sri G. V. Gowda)

(b) the Address fails to mention the concrete steps taken for solving the problems touching the life of the community;

(c) the Address has failed to evolve any definite policy to arrest the abnormal rise in prices of all essential commodities and also to provide the basic necessities of life;

(d) the Government have failed miserably in determining the correct policy in the matter of procurement of foodgrains beneficial to the producers and consumers;

(e) Government have failed to assure the securing of the rightful share of Krishna water and in utilising the Cauvery waters in time;

“The following words shall be added at the end of the motion :—
but regret that” —

the Government have failed to maintain the progressive character of the State in that—

(a) the Central assistance for the plan schemes that the State deserves and is entitled to has not been secured;

(b) no fresh industries in the public sector have been started nor any assurance as to when the Steel Plant, the Aluminium and other factories would be established is given;

(c) the Government have failed to solve to any extent the problem of unemployment or under employment in the State;

(d) there is a thorough failure in improving the Agricultural production;

(e) the interests of the socially and educationally backward classes have not been safeguarded”.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved :

“ That the following words shall be added at the end of the motion :—

but regret that —

(a) the Address fails to inspire any confidence in the Common man;

(b) the Address fails to mention the concrete steps taken for solving the problems touching the life of the Community;

(c) the Address has failed to evolve any definite policy to arrest the abnormal rise in prices of all essential commodities and also to provide the basic necessities of life;

(d) the Government have failed miserably in determining the correct policy in the matter of procurement of foodgrains beneficial to the producers and consumers;

(e) Government have failed to assure the securing of the rightful share of Krishna water and in utilising the Cauvery waters in time

"The following words shall be added at the end of the motion :
'but regret that—

the Government have failed to maintain the progressive character of the State in that—

(a) the Central assistance for the plan schemes that the State deserves and is entitled to has not been secured;

(b) no fresh industries in the public sector have been started nor any assurance as to when the Steel Plant, the Aluminium and other factories would be established is given;

(c) the Government have failed to solve to any extent the problem of unemployment or under employment in the State;

(d) there is a thorough failure in improving the Agricultural production;

(e) the interests of the socially and educationally backward classes have not been safeguarded".

Sri K. LAKKAPPA.—I beg to move :

"That the following words shall be added at the end of the motion:—

'but regret that—

(a) the Government have failed to take necessary steps to root out corruption, nepotism and inefficiency in the administration;

(b) the Government have failed to root out abuse of power in the State;

(c) the Address has failed to mention about any remedy to wipe off corruption and abuse of power in the Ministry of the State;

(d) there is no mention to solve the problems of 'N. G. Os' in the State particularly about bringing their D.A. on par with that of the Central Government Employees;

(e) The Government have failed in the field of minor irrigation and medium projects in the scarcity Districts of the State;

(f) the Government have failed in their policy regarding the food crisis;

(g) the Government have failed to secure industries started by the Central Government in the State".

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved:

"That the following words shall be added at the end of the motion : —

'but regret that—

(a) the Government have failed to take necessary steps to root out corruption, nepotism and inefficiency in the administration;

(b) the Government have failed to root out abuse of power in the State;

(c) the Address has failed to mention about any remedy to wipe off corruption and abuse of power in the Ministry of the State;

(Mr. DEPUTY SPEAKER)

- (d) there is no mention to solve the problems of N. G. Os in the State particularly about bringing their D. A. on par with that of the Central Government employees;
- (e) the Government have failed in the field of minor irrigation and medium projects in the scarcity Districts of the State;
- (f) the Government have failed in their policy regarding the food crisis;
- (g) the Government have failed to secure industries started by the Central Government in the State”.

Mr V. S. PATIL.—I beg to move:

“That the following works shall be added at the end of the motion :

‘but regret that—

- (a) there is no mention of the means for the increase in production of food grains;
- (b) the Government have failed to meet the food situation in the State ;
- (c) there is no mention in the Address with regard to putting down blackmarketing, hoarding and profiteering in food grains ;
- (d) the Address has failed to mention any assurance of supplying of foodgrains to consumers at reasonable rates and about securing reasonable prices to producers ;
- (e) the Address fails to mention any explanation for the delay in enforcing the Land Reforms ;
- (f) the Address fails to take a realistic view regarding the policy and enforcement of prohibition ;
- (g) the Address fails to take note of the abnormal rise in the prices of essential goods and there is no mention about enhancing the emoluments of the Government servants, the Legislators and Ministers”.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved:

“That the following words shall be added at the end of the motion:—

‘but regret that—

- (a) there is no mention of the means for the increase in production of food grains ;
- (b) the Government have failed to meet the food situation in the State ;
- (c) there is no mention in the Address with regard to putting down blackmarketing, hoarding and profiteering in food-grains ;
- (d) the Address has failed to mention any assurance of supplying of foodgrains to consumers at reasonable rates and about securing reasonable prices to producers;

- (e) the Address fails to mention any explanation for the delay in enforcing the Land Reforms ;
- (f) the Address fails to take a realistic view regarding the policy and enforcement of prohibition ;
- (g) the Address fails to take note of the abnormal rise in the prices of essential goods and there is no mention about enhancing the emoluments of the Government Servants, the Legislators and Ministers'."

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—I beg to move :

"That the following words shall be added at the end of the motion :—

'but regret that.—

- (a) the Address does not make any reference as to the reasons for the arrest of some of the members of the Communist Party and also the arrest of two communist members of the Mysore Legislature ;
- (b) the Address does not make any reference to the callous indifference and colossal failure of the Government in the matter of providing foodgrains to the people in the existing circumstances ;
- (c) the Address fails to make any mention about the very little progress made in the matter of All-Weather Port at Ponnambur, Mangalore ;
- (d) the Government have failed to settle the border disputes with the neighboring States, particularly with reference to the merger of Kasaragode Taluk of Former South Kanara District with the Mysore State ;
- (e) the Address fails to mention the physical targets, size and formulation of Fourth Five-Year Plan of the Mysore State ;
- (f) the Address fails to mention the steps taken to arrest the continuous losses in some of State Government concerns and about mismanagement, inefficiency and failure to reach the production targets'."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved :

"That the following words shall be added at the end of the motion :—

'but regret that.—

- (a) the Address does not make any reference as to the reasons for the arrest of some of the members of the Communist Party and also the arrest of two communist members of the Mysore Legislature ;
- (b) the Address does not make any reference to the callous indifference and colossal failure of the Government in the matter of providing foodgrains to the people in the existing circumstances ;

(MR. DEPUTY SPEAKER)

- (c) the Address fails to make any mention about the very little progress made in the matter of All-Weather Port at Ponnambur, Mangalore ;
- (d) the Government have failed to settle the border disputes with the neighbouring States, particularly with reference to the merger of Kasaragode Taluk of Former South Kanara District with the Mysore State ;
- (e) the Address fails to mention the physical targets, size and formulation of Fourth Five Year Plan of the Mysore State ;
- (f) the Address fails to mention the steps taken to arrest the continuous losses in some of State Government concerns and about mismanagement, inefficiency and failure to reach the production targets'."

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—Sir, about the arrest of the Communist members of this Legislature, I want to tell something.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I am not allowing it now. Sri B. R. Sunthakar may move his amendments.

Sri GOPALA SALENNIA.—I beg to move :

"That the following words shall be added at the end of the motion :—

'but regret that—

- (a) the Address fails to express reasons for the Government's failure of its food policy which has resulted in starvation in the State ;
- (b) the Address fails to make any reference to the reasons for the failure of Government to eradicate corruption in the administration and about the charges of corruption against the Ministers in the State'."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendments moved:

"That the following words shall be added at the end of the motion :—

'but regret that—

- (a) the Address fails to express reasons for the Government's failure of its food policy which has resulted in starvation in the State ;
- (b) the Address fails to make any reference to the reasons for the failure of Government to eradicate corruption in the administration and about the charges of corruption against the Ministers in the State'."

SRI GOPALA SALENNNA.—Sir, I move :

“That the following words shall be added at the end of the motion :—

‘but regret that—

The Address fails to make any reference to the efforts made to merge Goa with the Mysore State”.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved :

“That the following words shall be added at the end of the motion :—

‘but regret that—

The Address fails to make any reference to the efforts made to merge Goa with the Mysore State”.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I call upon Sri H. R. Keshava Murthy to move his amendment.

He is absent. I call upon Sri B. R. Sunthankar.

SRI B. R. SUNTHANKAR.—Sir, I beg to move :

“That the following words shall be added at the end of the motion :—

‘but regret that—

- (a) the Government have utterly failed to tackle the food situation in the State ;
- (b) the Government have failed in their obligation to provide the bare minimum requirements of supplies to the people and that owing to the mismanagement of the Government in the handling of the food problem—a crisis has resulted ;
- (c) the Address fails to state the price policy of the Government and the steps that Government intend to take to combat the rising prices ;
- (d) the Address fails to mention the overall progress and achievement of the State during the first four years of the III Plan and the proposals of Government for the full implementation of the III Plan ;
- (e) the Address fails to make any reference to the revision of dearness allowance of the Government employees in view of the sharp rise in prices and to the basing of dearness allowance on the cost of living index ;
- (f) the Address fails to mention the steps that Government propose to take to implement the programme of rural industrialisation in the State ;
- (g) the Address fails to mention about the steps to root out corruption in the administration ;

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

- (h) the Government have failed in solving the border disputes of the State with the adjoining States, to implement their assurances to bring the Kannada speaking areas such as Kasargod, Madksira, South Sholapur, Akkalkot, etc., in the Mysore State and the progress made by Government after their negotiations in respect of the Maharashtar—Mysore border dispute;
- (i) the Government have failed in their obligation to institute a new municipal board at Belgaum by completing the process of elections and have instead appointed an administrator to take charge of the Municipality and have thus deliberately encroached upon democratic rights of the citizens and flouted the policy of decentralisation of power;
- (j) the Government have failed to finalise the inter State seniority list in many of the departments particularly the Agriculture Depatment even though eight years have lapsed after the formation of the New Mysore."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved :

"That the following words shall be added at the end of the motion :—

'but regret that—

- (a) the Government have utterly failed to tackle the food situation in the State;
- (b) the Government have failed in their obligation to provide the bare minimum requirements of supplies to the people and that owing to the mismanagement of the Government in the handling of the food problem—a crisis has resulted;
- (c) the address fails to state the price policy of the Government and the steps that Government intend to take to combat the rising prices;
- (d) the address fails to mention the overall progress and achievement of the State during the first four years of the III Plan and the proposals of Government for the full implementation of the III Plan;
- (e) the address fails to make any reference to the revision of dearness allowance of the Government employees in view of the sharp rise in prices and to the basing of dearness allowance on the cost of living index;
- (f) the address fails to mention the steps that Government propose to take to implement the programme of rural industrialisation in the State;
- (g) the address fails to mention about the steps to root out corruption in the administration;

- (h) the Government have failed in solving the border disputes of the State with the adjoining States, to implement their assurances to bring the Kannada speaking areas such as Karasgod, Madksira, South Sholapur, Akkalkot, etc., in the Mysore State and the progress made by Government after their negotiations in respect of the Maharashtra—Mysore border dispute ;
- (i) the Government have failed in their obligation to institute a new municipal board at Belgaum by completing the process of elections and have instead appointed an administrator to take charge of the Municipality and have thus deliberately encroached upon democratic rights of the citizens and flouted the policy of decentralisation of power ;
- (j) the Government have failed to finalise the inter State seniority list in many of the departments particularly the Agriculture Department even though eight years have lapsed after the formation of the New Mysore”.

Sri V. M. DEO.—Sir, I move :

“ That the following words shall be added at the end of the motion :—

‘ but regret that—

The Address fails to make reference to the question of merger of Goa with our State”.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved :

“ That the following words shall be added at the end of the motion :—

‘ but regret that—

The address fails to make reference to the question of merger of Goa with our State”.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂಜಿ ವಿರಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜನತೆ ನಿರುತ್ಸಾಹ, ನಿರಾಶಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಒಂದು ಅಶಾಭಾವನೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಂತಹ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಅಭಾವ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೇ ಉಳಿದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒದಗಿದ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಗಂಡಾಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನರು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಅಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಳವಳಕಾರಕವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ನಿಗಾಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ)

ಅಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಸರಕಾರದೊಂದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಲ್ಲ. ಅದು ದೇಶಾಭಿಮಾನವುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಅಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗದೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 250 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ವೆಚ್ಚವಾಡಲು ಹೊರಟು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು (ಟಾರ್ಜೆಟ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದು) ಮಾಡಿದ್ದೆವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಒಂದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಭೆಯ ನಡವಳಿಕೆಯ ಜನತೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಅಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಅಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇದು ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವಂತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ಒಕ್ಕಲುತನ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದೇ ಇಂದಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು, ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬೆಳೆಯುವವನು ದಾಸ್ತಾನು ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಅನಾನುಕೂಲವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ, (ಅಕಾಲಿಕ ಮಳೆ ಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವುಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬಿದ್ದುದರಿಂದಾಗಿ) ಸರಿಯಾದ ಖೇತು ಬಾರದೆ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ಬೆಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲ ಜನರಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದರಿಂದ ಬಳಕೆಗೆ ತಾರದೇ ಇರುವುದು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಅಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ದಾಸ್ತಾನಿನ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸರಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಸೇಕರಣೆಯ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಈಗಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಳನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವಾಗ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬೆಲೆ ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಈಗಿನ ಬೆಲೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸರಕಾರ ದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಬೆಲೆಗೆ ರೈತರು ತಾವು ಬೆಳೆದ ಕಾಳನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾರಲಿಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲವಂತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಕಾರಣ. ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಯಾವಾಗ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಗಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಜನರು ಅವರ ಕಾಳನ್ನು ಬಾಕ್ಸು ಮಾಡಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಕಡೆ ಮಾರಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ರೇಟುಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆ ನಿಗುವಂತೆ ನ್ನಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಮಾಡಿ ಸಂಪಡಿಸಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಒಕ್ಕಲುತನ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಾದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮಸೂದೆ ಕೆಲವೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದು ಪಾಸಾದಮೇಲೆ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಅನಂದದಾಯಕವಾದ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ರೈತರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನುದಾರರುಗಳಿಗೂ ವೈಷಮ್ಯ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೇ

ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾಯಿದೆಯಾದಮೇಲೆ ಇವೆಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಅತಿಶುಶ್ರುಷೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಹತ್ವದ್ದಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಡೆ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂಮಿ ಜವಳಾಗಿ (ಸೆರೆನ್) ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ (ಸೆರೆನ್) ಅಲ್ಲ ಏನೂ ಬೆಳೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರು ಯಾವ ರೆಮಡಿಯನ್ನೂ ಹುಡುಕಿಲ್ಲ. ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್‌ಸರ್‌ವೇಷನ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಸರಕಾರದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಯೋಜನೆ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ, ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗಿರುವ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಾವು ಬಿರಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಒಕ್ಕಲುತನ ಸುಧಾರಿಸಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಬುಲ್‌ಡೋಜರುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಮತ್ತು ಬುಲ್‌ಡೋಜರುಗಳ ಯೂನಿಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಆತ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬಹುದು ಆಗ ದೇಶದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

4-00 P.M.

ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿಯ ವಿಚಾರ. ನಣ್ಣು ನೀರಾವರಿ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೀರಾವರಿ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ನಣ್ಣು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಣ್ಣು ಕೆರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಬಾವಿಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಪ್ಪರ್ ಕೃಷ್ಣಾದಂಥ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪರ್ ಕೃಷ್ಣಾ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀವ್ರ ಮುಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನೇ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಶರಾವತಿಯ ವಿಧ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಯುನಿಟ್ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಈ ತಿಂಗಳು ಅದು ವಿಧ್ಯುಚ್ಛಕ್ತವಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗುವದೆಂದು ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿ ಕೋಡ್‌ಮುಗಳ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಮೈಸೂರಿಗೊಂದು ಕಾಮಧೇನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರುವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಅಲ್ಯುಮಿನಿಯಮ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸರಕಾರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಉದ್ಯಮಗಳು ಬೆಳೆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮುಂದುವರಿದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕಾಮಗಾರಿಯ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚದ ಪೈಕಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಘದಿಂದ ಶೇಕಡಾ 5ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಜನರಿಂದ ಶೇಕಡಾ 5ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯ ಕನಿಷ್ಠ ವಂತಿಗೆಯುಳ್ಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ಯ. ಇದುವರೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ವಂತಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಹದಿಯುವ ನೀರಿನ ಅಭಾವ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿರುವ 24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಅಗತ್ಯ. 24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೇನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರದ್ಡಿ)

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗಾಗಿ 24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಅಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳುತ್ತಾ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೇನೋ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಗುರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ (ಘಟನೆಯ) ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅದನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ನಾವು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರಿಯಾದರೆ ಉಳಿದದ್ದು ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಟಿನ್, ಸಂಖ್ಯಾ ಪ್ರಮಾಣ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ (ಕ್ಯಾಲಿಟಿ), ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೈಫಿಲ್ಲ. ಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಾವು ಪುಕ್ಕಟೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟದೇಯಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿವೆ ; ಆದರೆ ಆಡಳಿತದ ದೋಷಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರರೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವೂ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನರಿಗೆ ಆಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ತಾನವಾಗಬಾರದೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಸುಧರಣಾ ಮಂಡಲಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾರ್ಯ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಜನರ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಬೇಗ ವಿಲೇವಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಗೊತ್ತುವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr DEPUTY SPEAKER.—Let me know how many members wish to participate in the Debate ?

(About 20 Members rose)

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Shall we have a time limit of 15 minutes for each Member ?

Sri S. SIVAPPA.—Now discussion has already commenced and so far you have not fixed the time-limit. After the Mover and Seconder have finished their speeches, you want to restrict the speeches, It is inopportune. This should have been taken into consideration while the discussion commenced. Now we are already half way. You have got your discretion. You allot time and see how best you can adjust timings. There cannot be any hard and fast fixing of time. You allow the Members to express their views and see how long they talk.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Since many members should be given chance to speak, shall we fix the time-limit at 15 minutes ?

Sri S. SIVAPPA.—If it is 15 minutes I cannot speak.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We will see.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ನೀತಿ ಪ್ರಣಾಲಿಕೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಬಾಯಿಂದ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ಒದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದ ಈ ನೀತಿ ಪ್ರಣಾಲಿಕೆಯು ನಿಶ್ಲೇಷ, ನಿರುತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ಸಪ್ತೆಯಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಮುಂದೆ

ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಚಲಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ನೀತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ, ದಿಕ್ಸೂತ್ರ ತೋರಿದ ದಾರಿಹೋಕನಂತೆ, ದಿಕ್ಕುಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲದ ನೌಕೆಯಂತೆ, ಗಾಳಿ ಬಿಡಹಾಗೆ ಹೋಗುವ ನೌಕೆಯಂತೆ, ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸು ಬಿಡಂತೆ ಇರತಕ್ಕ ನೀತಿ ಪ್ರಣಾಲಿಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರಿಂದ ಓದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಲುವು ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸತಕ್ಕಂಥವು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೊರಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ವರದಿಯ ಹಾಗೆ ಈ ಭಾಷಣ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಬಾಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿಸದೆ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಸರಕಾರಿ ಗೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರು ಐವತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಾಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಈ ಭಾಷಣ ಓದಿದರು. ಇದು ಸರಿಯಾದುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯ ನಂತರ ಸರಕಾರದವರು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈಗ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿ 180 ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವಾಯಿವಾಗಿ ಸಭೆ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಮೀರಿದಂತಾಗಿ ಈ ಸಭೆ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಕೊನೆಯ ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಬಹು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಈ ಸಭೆ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ದುರಾದೃಷ್ಟಕರ. ಈ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ಪರಂಪರೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಇನ್ನಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಮೊದಲೇ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕರೆದು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಏನು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸಹೃದಯವು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಮೊದಲನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಕರೆಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಆರಂಭ ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷ ಇರುತ್ತದೆ, ಅಹಾರದ ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಗಾಬರಿ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಸಹಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಅಭಾವ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಎಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ನವೆಂಬರ್ ವಾರದಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಭೆ ಕರೆಯುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಸಾಕಾಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿತರಣೆ ಇಲ್ಲ. ಗಂಡಾಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಎದುರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಭೆ ಕರೆಯುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ವಿದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸಭೆ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕರೆಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಬಂದಿದೆ ಆದುದರಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕರೆಯುವ ಒಂದು ವಿಷಾದ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳು ಆದಮೇಲೆ, 180 ದಿನಗಳು ಆದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕರೆಯುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಸರಕಾರ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕಾರ ಮಾಡ ಬಹುದು ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಂದು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಅಹಾರ ಅಭಾವದಂಥ ಪ್ರಚಲಿತ ಘೋರ ಸಮಸ್ಯೆಯು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಇದೆ. ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ ? ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಎಂದಿಗೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜುಲೈ ನಂತರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬಂತು? ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು? ಇದು ಮುಗಂ ಆಗಿದೆ. ಯಾರಿಂದ ಹಂಚಿಕೆ ಯಾಯಿತು? ಯಾವ ಧಾರಣೆ ಇದ್ದಿತು? ಯಾವ ಧಾರಣೆಯಿಂದ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೋ ಅದು ಇದರ ಮುರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಉತ್ಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವರದಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಟನ್ ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು, ಕೈಂಟಾರ್ ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಒಂದೊಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಎಷ್ಟಿದೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಜೆಟ್ ಆದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಇದೆ ಎಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಭಾವ ಇದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ನೂಕು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 2,67,000 ಟನ್ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದು ಸಾಲದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಒಪ್ಪಾಡು ಮಾಡದೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಧಾನ್ಯ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು ಇದು ನೂಕು ವೇ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಒಂದು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅನ್ನದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡದ ಸರ್ಕಾರ ವನ್ನು ದೇಶದ ಜನರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದೇಶದ ಜನರು ಬಹಳ ಸಾಧುಗಳು ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಜನರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲರಂತೆ ಒಂದು ಜನರೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಗತಿಯೇನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಚಿವರುಗಳು ಸಹಾ ಒಂದರೂ ಅನೇಕವರ್ತಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮತ್ತು ಅಂಗಡಿಗಳ ಮುಂದೂ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರ -ಹನುಮಕ್ಕೂ, ಮುದುಕಿಯರೂ ಮತ್ತು ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಂಗಸರೂ ಸಾಲು ಸಾರಾಗಿ ಬೆಳಗಿನ 8 ಗಂಟೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ 8 ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶಾದಳಿತದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ಜನರನ್ನು ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಭಂಡ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಂಗಸು ಮುಖಮುಖ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದು, ಸಾಲದಕ್ಕೆ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಬೇರೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದು ತಾಳರಾರದೆ ಆಕೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಹೋದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದೂ, ಅನಂತರ ಆಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿದ್ದೂ ಇದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಹಾರಾಭಾವವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಮಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ದಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಬೀಳುತ್ತೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು, ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಜನತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಳ್ಳಿಹಾಕಲು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಯನ್ನೇ ಕರೆಯದೆ ಆದಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ಸಹಾ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಸುಮಾರು 6 ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನೇ ಕರೆಯದೆ ದೇಶದ ಆದಳಿತವನ್ನು ಹಾಹಾಕಾರದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಆರು ತಿಂಗಳಾದ ನಂತರ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು, ಈ ಸಭೆಯ ಆರಂಭಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಭಾತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನೇ ಮೊಟಕು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೂ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲರಂತೆ ಜನತೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತಿದೆ. ಆದಳಿತಪ್ಪಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನರ ಬೆಂಬಲವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ದೇಶದಲ್ಲರಂತೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರಕ್ಕೂ ಜನರ ಬೆಂಬಲವಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಆದಳಿತಪ್ಪ ತಾವೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಆ ಧೈರ್ಯ ವನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಕಟ್ಟಿರಿಸಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೊಂದು ಕ್ರಿಯಾರೋಪ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರ

ವನ್ನು 'ಭಂಡ ಸರ್ಕಾರ' ಎಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಪಯೋಗಮಾಡಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಳಿತ ನಡೆಸ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅದಳಿತಪಕ್ಷದವರೊಬ್ಬರದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯವ ರೆಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಭಂಡ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿರ ತಕ್ಕದ್ದು ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, if any word is unparliamentary, he can bring it to the notice of the Hon'ble Speaker as to whether it is parliamentary or unparliamentary. You have to decide now whether the word "Bhanda" is parliamentary or not.

Sri G. V. GOWDA.—Sir, it means only thick skinned and not amenable to any reason.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ರೆಫನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿ ಗಳು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ ಇದ್ದಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಭಂಡ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೇ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೇ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಕೈರೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು ...

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡಸಿ).—ಭಂಡ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಅನೌಪಾಯಮೆಂಟರಿ ಏನಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಭಂಡರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರ ನುಮ್ಮನಿದ್ದರೂ ಸಾಕ್ಷಿಗಾರ ನುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಗ ಳೇಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದರು?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ವಾತವರಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹಳ ಮಿತವಾಗಿಯೇ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಶಬ್ದಗಳ ಮೆದುವು ಮತ್ತು ಬಿರುಸು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಂಥವರಿಗಾದರೂ ಉದ್ದೇಶ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಬಹಳ ಹದವರಿತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡದೇ ಎದುರು ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟರಿ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬಹಳ ಮೃದುವಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಮೃದುವಾದ ಶಬ್ದ 'ಭಂಡ' ಎನ್ನುವುದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕಲ್ಪುಬಂಡೆ ಅಂತ ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ—ನಾವೂ ಸಹಾ ತಾವು ಆ ಕಲ್ಪುಬಂಡೆಯಂಥ ಹೃದಯದವರು, ತಮಗೆ ಹೃದಯವಿಲ್ಲ, ಕಿವಿಯಿಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪದವರು ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡೇ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕಳೆದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್—ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮತ್ತು ನವೆಂಬರು ಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಕೆಳಗಿಳಿದವರನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಅವರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿ ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯಾಲೋಪವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri V. M. DEO (Gubbi).—The question before us is the meaning of the word "Bhanda" and the reference to the context in which it was used. In the first instance, the meaning of the word "Bhanda" is—you do not deserve to be something, but yet insist that you are something. You form a Government for a specific purpose and when that purpose is defeated and when you cannot deliver the goods but still insist that you want to become a Minister and form a Government that this word is used in that context. From this point of view the Leader of the Opposition has used this word most aptly. Perhaps the Hon'ble Minister was otherwise engaged and did not catch the context in which this word was used. I hope he will now realise the meaning of the word and agree with its apt use.

4-30 P.M.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—Sir, 'Bhanda' is equal to "Danda" and equal to "shanda".

(Laughter)

Sri G. V. GOWDA.—Sir, I have already made it clear that 'Bhanda' means thick skinned and a person who is not amenable to reason; that is all what it means.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮಾಗಾವಿ (ಹಾವೇರಿ).—ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಭಂಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಇಲ್ಲದೇ ಗಲಾಟೆಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಭಂಡರು, ಭಂಡತನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, in Torave Ramayana it is said: "ಭಂಡ ರಣದುತ್ತಂಡ ಮಾರುತಿ ಜರೆದನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. From that we can understand the meaning of 'Bhanda'. The poet has explained it. That is why they are sticking on to the Chair whatever you say. That is why they are 'bhandas'.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I will reserve the ruling. I will go through the dictionary meaning of the word and then give a ruling. Sri Sivappa may continue now.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇದ್ದರೋ, ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅಥವಾ ಬಹಳ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಬಂದರೋ ಅದೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಅವರು ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪ ಸರ್ಕಾರದ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದ ಜನ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹುಶಃ:

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ ಸಂದೇಹಾನ್ವಿತವಾದ ಸರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ—ಅವರು ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೋ, ಏಕೆ ಬಂದರೋ, ಯಾವಾಗ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಮಗೇನಾದರೂ ಆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗಿರೆಯೋ ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That is beside the point.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಹ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯದಿಂದಲೇ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಾದರೂ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಇಷ್ಟು ಗೌರವದಿಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ತರಹದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆ ತರಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಈ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅಂತಹ ದಿವಸಗಳು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಇವತ್ತಿನ ದಿನನ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ದೇಶದ ಜನ ಆಹಾರದ ಮತ್ತು ಹಸಿವಿನ ಕಗ್ಗೊರಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ—ಇವತ್ತು ನಾವು ಹಸಿವಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ—ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಅದ್ವಿತೀಯಗಳನ್ನು ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ನೆಣ್ಣೆ ನಿದರ್ಶನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ

ಮುಂದೆ ತಾವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಯೋಜನೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ನಿಗುವುದಕ್ಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭರವಸೆ ನಮಗೆ ಇದೆ ಎಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆರ್ಥಿಕ ನಿಪುಣರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ವರೆಗೆ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಆ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಗುರಿಯನ್ನು ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಯೋಜನೆಯ ಫಿಸಿಕಲ್ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಎಷ್ಟು ಇದೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿವೆಯೇ ಎಂಬುದು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸದ ಪ್ರಶ್ನೆ. 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಆ ಯೋಜನೆಗಳು ಪೂರೈಸಿ ಅದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವತ್ತು ತಾವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ತಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 25 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗುರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ—25 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 4—4½ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯಾಗಿ 12 ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಅದರೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರ ನೀರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಆ ನೀರನ್ನು ಅಂಧಕ್ಕೆ ಕೂಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಹಾಕಾಕಾರ, ಅಭಾವ ಇರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ? ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು ನಿಮಗೆ ಹಕ್ಕು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಡಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ನೀವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರಬಹುದು? ಬಹುಶಃ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು. ನಂತರ ಬೇರೆಯವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಬಹುದು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ, ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳ ನೀತಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದಲೇ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿರುವಾಗ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೊರಗಡೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿಚಿತ್ರ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ವಿಚಾರ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮನೋದಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನ್ನದಾತನಿಗೆ ತಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದುದಕ್ಕೆ ಇದು ಶಿಕ್ಷೆ. ಅನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುವಾಗ, ಉತ್ತಮ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನ್ನದಾತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪೋಲಿತ್ಯಾಹ ಕೊಡದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಹೇರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಬರುವುದೇ? ಕಂದಾಯ ಹಿಂದಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಮೂರು ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಇನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯ ? ಒಂದೆ ಕಡೆ ಅನ್ನದ ಅಭಾವ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹಣದ ಅಭಾವ ಇರುವಾಗ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ. ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಫ್ಲೋತ್ಸಾಹ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡದ ಹೊರತು ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇಂದು ಸರಿಯಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಕಲು ಬಟ್ಟೆಯೇ ಗತಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನವಾನವಿಲ್ಲ; ಕಂದಾಯದ ರಿಯಾಯಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮನ್ವಯವಾದ ನೀತಿಯಿಲ್ಲ, ಏಕಮುಖವಾದ ನೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ನೀತಿ ಇದೆ; ಹೀಗಾಗಿ ಡಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿದೆ ನೀತಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ 27 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರೆ 27 ನೀತಿ, 27 ದಾರಿ ಇವೆ. ಕ್ರೋಧಿಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ರೈಲ್ವೆ ಮಾರ್ಗ ಮುಂತಾದ ಬಾಬುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈಗ ತಾನೆ ಗಾಂಜಿ ವಿರೋಧನವರು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಅವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸೋಲನ್ನು ವಿರೋಧನವರ ಮೂಲಕ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಈಗ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸರ್ಚಿಫಿಕೇಟ್ ಮಾತ್ರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಕೆ ಎಸ್ ರಾವ್ ರವರ ವಿಶ್ವಾಸ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಹವಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದೇ ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತೆ ಗೋದಾವರಿ ನದಿಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ನೀರನ್ನು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರದ ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಯರ ಸರ್ಚಿಫಿಕೇಟ್ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ 4 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೋಷ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ ? ಈ ರೀತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು ? ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯದೆ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು ? ಆಂಧ್ರದ ರೈತರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಜಲಾಶಯದ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮನೆ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಗೌಡ.—ಈ ಒಪ್ಪಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೋ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೆಂದು. ಆದರೆ ನೀರನ್ನು ನಾಲಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಒಂದು ಹಕ್ಕು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಐದಾರು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ? ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿ ಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಪುನಃ ನಾವು ನೀರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಗಾಂಜಿ ವಿರೋಧ ಅವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ವಕೀಲರು, ವಕೀಲರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಕುಂದಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಬರಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ದೇಶದ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಲಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಯಾವ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತೋ ಅಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಹಾರಕ್ಕೆ ಅಭಾವ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಭಾವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅಭಾವ

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಕುಂದುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಾಲ ಮಾಡಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಇದ್ದಿದ್ದರೇ ಅವರಿಗೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ಮರೆಯಾದ ಇತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಇದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಮಾನ, ಮರೆಯಾದ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಕಾಲವನ್ನು ನಾವು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಥ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಇರುವ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮದಿಂದ, ಆಡಳಿತ ವೈಖರಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಲಂಚಾವತಾರ ಇದೆ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರೊಂದು ಸಲ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆಗ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನೀತಿ ಸಮನ್ವಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾರವಾದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಆಡಳಿತ ಯಾವರೀತಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಮಧ್ಯಪಾನ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ, ಗುದ್ದಮೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಂಡರೂ ಕಾಣದವರಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಗಿ ತಪ್ಪಿ ಲಂಚಗಳು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಹೆಂಡ ಪರಾಲು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಳಾಗಿ ಬಜಾನೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆಡಳಿತ ವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಎಡಗಾರಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಮಧ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಆಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ 'ಅಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಆಸೆ, ನೆಂಟರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಆಪಾದಭೂತಿ ತಪ್ಪು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ನಿಮಗೆ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಿ ಕದ್ದು ಏಕೆ ಕುಡಿಯಬೇಕು? ಕುಡಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಚಟ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಸಾರಿ ಪೋಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸ್ವೇಷ್ಠಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೈದಿಯಾಗಿ ಹೋದರೂ ಸರಿ, ಹೆಂಡ ಸರಾಯು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಿಲ್ಲನತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಿ. ಆದರೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಆಡಳಿತದ ಬಗಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೀತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಭುವನೇಶ್ವರದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜ. ಸಮಾಜವಾದ ನೀತಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶ್ರಾಘನೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಬರೀ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಸಮಾಜವಾದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಪಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಭದ್ರಾವತಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಇತರ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ದಿವಂಗತ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಭದ್ರಾವತಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿದ್ದು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಸರ್ಕಾರದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಜರ್ಮನಿ ಕಂಪನಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಕ್ವಾಕ್ ಕಂಪನಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದಿರನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಿನರಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಏನಿವೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಗಣಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ರಾಭವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಪಾನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಕ್ವಾಕ್ ಕಂಪನಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಬೇಡ,

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಬಂಡವಾಳಗಾರರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯಾಗಿ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಹ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಏನು ಅನ್ಯಾಯ ಇದು. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರಿಸಿತ್ತೋ ಅಂಥ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದೆಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನವರು ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಮಾಜವಾದದ ಘೋಷಣೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರೂ ಮತ್ತು ಅವರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಸಮಾಜವಾದ ಎಂದು ಏನು ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನಂ ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ ಕಳ್ಳತನವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೇಶದ ಕಾನೂನು ನಿಲತಿಗಳನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನಂ ಮಾಡದೆ ಸೋಪಿಯಲಿಜಂ ಕಡೆ ನಿಜವಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೋಗದೆ ಹೋದರೆ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಿ. ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಮುಂದಿನ ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಅಖಿಲ್ಯಾಸ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ಇನ್ನೂ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶ ಅವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಭಾಷಣ ವರ್ಷದ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವರ್ಷದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಭೆಯೆಂದರೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ. ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸಭೆ ಮೊದಲನೇ ಸಭೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಮೊದಲನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದಿರಬಹುದು. ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಇಯರ್ ಪಾರಂಭಿಸುವುದೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಅಂದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಫೆಬ್ರವರಿ-ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಹಣಕಾಸಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವಾಗ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಮುಖಾಂತರ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಇವರು ಈಗ ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದಾಗ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಟ್ಟಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಇವತ್ತು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು; ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ತಪ್ಪು. ಸುಮಾರು 6 ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕರೆಯದೆ ಈಗ 180ನೇ ದಿವಸ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದಿರುವ ರೀತಿ ನೀತಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಈ 6 ತಿಂಗಳ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅನ್ಯಾಯ ಪರಂಪರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಾಸಕರನ್ನು ಕರೆದರೆ ಅಥವಾ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜನತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಈಗ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದೇ ಮತ್ತು ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಂಪರೆಗಳೇ ಜನತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಂದಿಸುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂಜಿ ಎರಪ್ಪನವರು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಆಶಾದಾಯಕ

ದಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಒಕ್ಕಯ್ಯು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ತನ್ನ ಅವಗಾಹಕಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಲತಃ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಎಷ್ಟುಭಾಗ ಇವರು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ನ್ಯೂಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನ ಮಾದುತ್ವವೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದೆ ಮೇ ಭವತ್ಯ ಧನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. 38 ಲಕ್ಷದಿಂದ 48 ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಏನಿಸಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೇನೋ ಇವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 1.9 ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 26.5 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 4 ರಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮೇಜೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಗಾಗಿ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 3ನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ 4ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಲೇಶಾಂಶ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ನಡೆ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಇಲಾಖೆಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಇವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಇವರೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾತಿ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರಿಕೆ ಎಂಬುದು ಲಂಕೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಜನತೆ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಧರನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥಾದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬರೀ ಘೋಷಣೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡ ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸುಸುಳ್ಳು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಏನಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತತನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಬಡವರು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ದರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ಹೋಲಿಕೆ (ಮತ್ತು) ರೀಟೇಲ್ ಬೆರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಶೇಕಡ 19.47ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 12 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸೀರಿಯಲ್ಸ್ ಶೇಕಡ 27.8 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ದ್ವಿವಳ ಧಾನ್ಯಗಳು ಶೇಕಡ 42.5 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆಯಾಗಿದೆ. ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಏನು, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಿತಿಗಳು ಈಗ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇವ್ವಾರೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನರೇ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕಾರಗತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 1962-63 ಮತ್ತು 1963-64 ನೇ ಸಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1 ಲಕ್ಷ 66 ಸಾವಿರ ಜನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 24,300 ಜನಗಳಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ)

ಅಂದರೆ ಶೇಕಡ 14 ರಷ್ಟು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲದೆ ಶೇಕಡ 5 ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಿಡಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದಮೇಲೆ ಈ ನಿಮಿಷ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಗಗನಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವ ಧಾರಣೆ ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೂ, ನಿರ್ದೋಷ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಫಲವಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಘುಂಟುಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಉತ್ಸಾಹ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಒಂದು ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಜನತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ರೀತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಜೇವಾಜ್ ಅಸಾ.—ಅವರು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರಗಳು ಸರಿ. ಈ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡಲಿ. ನಿಮಿಷ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆಗಳಿದ್ದರೆ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ.—ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡದೆ ಆ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಾದರೆ ಆಹಾರದ ಬೆರೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಆಕ್ಟೋಬರ್ ಮತ್ತು ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಆಜ್ಞೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿದ ಧನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾದಂಥವರಿಗೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಅನುಕೂಲವಾಯಿದೆ. ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದಾಸಾನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರು ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಜೇಡರ ಬೆರೆಗೆ ಯಾರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಬೆರವನ ಗಿರತಕ್ಕವನು. ಬಲ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕವನು ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಹಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ರತಕ್ಕವರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನಿನ ಹಿತವೆಂದು ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆರೆಗಳು ಜಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ದಾಸಾನು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕವರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ 7 ದಿವಸ ಚೈವ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಜನ ದಾಸಾನು ನಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕವರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮೂಲ ದಾಸಾನು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಇಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಇದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಂದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ದಾಸಾನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮೂಲ ಹೊರಗತೆ ಬಂತು. ಆ ರೀತಿ ಆಮರ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಹಾರವನ್ನು ದಾಸಾನು ಮಾಡಿದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಯಾವ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಜನತೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗುಸು ತುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಒಂದು ತಿಂಗಳು, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಆಹಾರವನ್ನು ದಾಸಾನುಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನಬೆರೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿದಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಆಕ್ಕಿಗೆ 72 ಪೈಸಾ, 82 ಪೈಸಾ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಆಕ್ಕಿಗೆ 150 ಪೈಸಾ ಕೊಟ್ಟರೂ ಆಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕದಂತಹ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ

ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ರೈತರನ್ನು ಆಹಾರವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಾವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕ, ಪಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಚಾರ ವಿನಾಗದೆ ಎಂದರೆ, ರಾಜಕೋರತನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರಾಜವನ್ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಹತ್ತೊಂಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಏನೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾಲನೆಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿಯಮಗಳು ಏನೇನೋ ಅವು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ರೈತನಿಗಾಗಲೀ, ಭಳಕದಾರರಿಗಾಗಲೀ ಅನುಕೂಲ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರು ಒಂದೆರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬತ್ತವನ್ನು ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊದಾಗ ಆದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಬತ್ತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿತಕ್ಕೊಂಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನು ತಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಹಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬಾಗ ಅದನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ರೈತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಮಿಲಿ ಮಾನಲು ಬತ್ತವನ್ನು ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ನೆರೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಯಾರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥಾ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಬತ್ತವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಬತ್ತದ ಮಾಹಿತಿವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮಿಲ್ಲರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೇಡರ್ಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆಂದೋ ಇವರುಗಳಿಂದ ಬತ್ತವನ್ನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತೂಕ ಮತ್ತು ಆಳತೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಬತ್ತವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಆಳತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬತ್ತವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಒಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ರಾಜವನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ನಮ್ಮ ಮೈನೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರಾಜ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಏನೊಂದು ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದೆಯೋ ಅದರ ಉಲ್ಲೇಖಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಹಾಕಿ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಾವು ಎಕರೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ರಾಜವನ್ನು, ಬತ್ತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಒಂದು ಕಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬತ್ತವನ್ನು ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ 500 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬತ್ತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಂತಹ ಮಿಲ್ಲಿನ ಮಾಲೀಕ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳು ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮದುವೆ ಮುಂಜಿ ವಗೈರೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಹಶೀಲ್ದಾರರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಜ್ಞಾತಿ ಬೆರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಳಕಂಠೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸರ್ಕಾರದ ಮೊಸರಿನ ಎಷ್ಟೇ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಿಲ್ಲರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೇಡರ್ಸ್ ಏನು ಬತ್ತವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಡಿಪೋಗಳ ಮುಖಾಂತರವೇ ಅಥವಾ ರೀಟೈಲರ್ಸ್ ಮುಖಾಂತರವೇ ಮಾಡಬೇಕು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಗಮನವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗದಂತೆ ಈ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಗೌಡ)

ರದವರು ಎಷ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ದಾಸ್ಯಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಇನ್ನಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ದಾಸ್ಯಾನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ನಿತ್ಯವೂ ಸರ್ಕಾರವರು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅಹಾರ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಹೈರಕ್ಟರುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಮಿಲ್ಲರುಗಳು, ಪ್ರೀಡರುಗಳು ಏನು ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅನುಭವ ಅವರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತುಂಬಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೊಂದು ಅಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಬೇಕೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ ಅಹಾರ ಆಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆಗಟ್ಟಲೆಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಅಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಏನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಏನೊಂದೂ ಪ್ರಗತಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅಪರಾಧ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೀಚರ್ಚ್ ಸ್ಪೇಷ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೂ, ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಪೆಷ್ಲಿಸ್ಟ್‌ಗೂ ಆದಾಯ ವಿದವಾದ ನಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ರಿಸರ್ಚಿನಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ವಿಷಯ, ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ ವಿಷಯ ರೈತರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಇದು ಏನೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಾವು ಏಕೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ? ರೈತರು ಬೆಳೆಯುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ! ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಪೇಗ್ರಾಂ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರು, ಆ ಪೋಗ್ರಾಂ ಒಂದೆ ನಂತರ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಏಟಿಗೆ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂದು ತಾವು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದೀರಾ? ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಏನು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿತ್ತು, ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಪೋಗ್ರಾಂ ಸಹಾಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಆದೂ ಇಲ್ಲ. ಮೂರನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 4ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ. ಅದು as against 25.6 per cent 10 ರಷ್ಟು ಬಹಳ ಏನು ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅದರ ಒಂದು, ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಒಂದುಬಿಡು ಟ್ಕ ಟ್ಕ ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಏನೇನೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ರೆಬರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 17.5 ರಷ್ಟು ಇಂಡೆಕ್ಸ್ ನಂಬರ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಇದು ರೂ. 1000 ಎರಿಯಾಗಲಿ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಆಗಿ ಕಲ್ಚರ್ ರೆಬರಿಗೆ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಬೆಳೆಗಳ ಧಾರಣೆವಾಸಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವುಟ್ಟಿದಾದರೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಹೊಡ್ಡು ಬೊಡ್ಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅವು ಈಚೆಗೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ, ರಾಧ ಪಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಅನ್ವಯವು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಅವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಧ ಪಡೆಯುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ, ಹರ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತೆರೆದು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ದುಡ್ಡು, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭದ್ರಾವತಿ ಐರ್ಲ್ ಲಂಡ್ ಸ್ವೀಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸರಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅನುತಕ್ರಂಧ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಟೀಕಿಸಿದರು. ಈ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾವ ನೀತಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ರಾಧ ಬರುತ್ತದೋ, ಅದರಿಂದ ಬಂದಂಥ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಮಾಡಿ, ಷೇರ್ ಇಷ್ವೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಹಣ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಷೇರಿನಿಂದ ಬಂದಂಥ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪ ಯೋಗಿಸುವುದಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡಿದಂಥ ಕೆಲಸದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು. ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಷೇರ್ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಎತ್ತುತ್ತೀರಿ. They are bound to give profits year by year. ಪೋರ್ಸಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, 6 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಲಿಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ರಾಧವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಮಾಡಿಟ್ಟರೆ, ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಧ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಬಹುದು. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಮಾಡುವಾಗ ಬಂದಂಥ ಷೇರು ಹಣದಲ್ಲಿ, ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಬಂಡ ವಾಳವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಜಿತ್ತಿಯವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಾದಾಗ, ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟನ್ನು ಷೇರುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪಡೆದು, ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಹಣವನ್ನು ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಬೇಕು. ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹಣದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಮಾರ್ಗ. ಷೇರನ್ನು ಬಂಡವಾಳ ಗಾರರಿಗೇ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಬಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಮಿಡಲ್ ಕಾಸ್ ಜನ ಸಹ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಷೇರ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಕೈಗಾರಿಕೋತ್ಪಾದನೆ ಆಗಲು ತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಭಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಆಸಿಪ್ಪನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಧನಸಹಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜನ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಸಾಲ ಪಡೆದಿರಬಹುದು; ಇಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರಬಹುದು. ಕೈಗಾರಿಕೆ ತೆರೆಯುವುದರಿಂದ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು; ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಆಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನೀತಿಯನ್ನು ತಾವು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಾದರೆ, ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಈ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಜನತೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂಧಿ ವೀರಪ್ಪನವರು, ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ನಿಯಮ ಒಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ವರ್ಸಿನೋ ಕೆಲಸಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಮತ್ತು ಪೌರಪಾಲಿಕಾಳಗಳಲ್ಲಿ 11ನೇ ತರಗತಿಯನ್ನು ಇಂಟ್ರೋಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಭಾರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂಟೆ. ಅನುತಕ್ರಂಧ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಗೌಡ)

ಯಲ್ಲಿ ಮತನಾಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಳಗ್ಗೆ, ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದಾಗ, ಉತ್ತರ ಕೋಡುತಾ 110 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳದ ಜನರು ಅವರ ಪಾಲಿನ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಿಂದೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀ-ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕಾನು ಎಂದು ಬೇರೆ ತೆರೆದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದೂ ಘುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜನತೆಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗನ್ನು ಸಾರವಾಗಿ ಸರಕಾರ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಯಾವುದೋ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನರ್ಥ ?

5-30 P.M.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ರಾಜ್ಯ ಜೊರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 300-400 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಇದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಪಲರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಂದರೆ 200 ಜನ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಹಾಗೂ 30ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಂತೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 90 ರಿಂದ 98 ರಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹು ಬಾಯಿ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟು ಇಲ್ಲಿ ಏನೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರು 820 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 70 ರಷ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎಕ್ಸಿಪೆಂಟುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರ್ಯಾಬರೇಟರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಹೀಗೆ 800 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 200 ಕಡೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಎದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟು ಕೊಡುತ್ತಾ, ಮದ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಾಹಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲೆಂದಿರೂರಬೇಕು ? ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು 64-65ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 15 ಟಿಕೆಟ್ ಟ್ರಸ್ಟಿಂಗ್ ಕಾನ್ಸಿಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಸೆಂಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೂ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಇಂತಹ ಸೆಂಟುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರ ಈಗ ತೆರೆದಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸ್ನಾನಕ್ಕೂ ಕೂಡಬದಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಏಕೀಕರಣವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ದಿಂಡಿ-ವೀರಪ್ಪ ನವರು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ

ನೀಳಿಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟ್ಡ್ ವಾಟರ್ ಸಮೈತ್ಯ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಚೀಲಿ ಸಮುದಾಯದವರು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿನಿರುವ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಲು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಭಾಷಣ ಬಹಳ ನೀರಸವಾಗಿಯೂ ಸಮೈಯಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತಹ ಭಾಷಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಏನೇನೂ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡದ್ದರಿಂದ ವಿಚಾರಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರೇ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರ ಬೆಲೆಬಾಳಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಶೇಕಡಾ ನೂರರಲ್ಲಿ ನೂರರಷ್ಟು ಭಾಗ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೆಯೇ ಅಥವಾ ಒಂದೆರಡು ಮೈಲಿಗಳ ಅಥವಾ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್‌ಗಳಷ್ಟಾದರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದೆಯೇ ಅಥವಾ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸಿರುವ ಹತ್ತು ಐಟಂಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಆನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. P. KADAM (Karwar).—Sir, we are discussing the Resolution moved by the Hon'ble Member, Sri Ganji Veerappa, which extends to thank the Governor for the Address. I have carefully gone through the Address and I have come to the opinion that this is a stereotyped and barren one, not in any way a dynamic one. It is a repetition and arranging of certain paragraphs connected with various Departments and there is nothing dynamic about it. The Governor at the outset ought to have expressed deep regret that this Government has not called the Assembly for a pretty long time even though the country was facing so much storm and tempest, and all the other States, have, in right earnest called their Legislatures in October or November. Simply because there is a constitutional provision that a period of six months should not lapse between the two Sessions, this Assembly has been convened almost at the fag end. Otherwise, the Chief Minister would have given a go-by even to this Session of January and would have called the Session at the fag end of February just to get the Budget passed. That itself shows how much faith his Government has in democracy. They often tell us, taking the name of our late Prime Minister Pandit Jawaharlal Nehru that "we are pledged to democracy". This democracy and Gandhiji's name are used for the sake of platform only and not for the purpose of following or pursuing it. Sir, this is a matter which is very serious and the Government must express its deep regret.

Then, I will just touch the food problem. This problem is so elusive even the Hon'ble Food Minister of the Government of India, Sri C. Subramaniam, has said that the food production has dropped. Even in the Government of India, they are not in a position to give an accurate picture of the food production in the country. According to the Planning Commission it is about 7½ crore tons, but according to the sample survey it is about 9½ crore tons. Sir, if the figures cannot improve or cannot agree and if there is any conflict, it becomes a problem for us to know whether the various Governments have been able to give an

(SRI B. P. KADAM)

actual picture of the actual production. One fact must be admitted that on the food front, the entire planning and all the zeal with which it was pursued have yielded nothing. It must be admitted that India is not in a position to produce more than what it produced in the year 1953-1954. Right from the dawn of independence till this day, except for a small period in 1953-54, we have been importing food grains of over one hundred and odd crore tons, and in 1961 the then Union Food Minister, Sri S. K. Patil had a grand strategy of flying to America and purchasing in advance foodstuffs to the tune of six hundred and odd crores.

Now, of course, that position has been extremely precarious. India it hovering about for food all over the world and with all that, food prices are rising like anything. It is a great problem whether this nation with its vast cities and industrial set up, in the people who cannot actually grow food but live on the supply of food, can get enough for themselves and survive the shock? Prices are rising abnormally but the Government are indolent and they have not displayed that grit or determination to cope with the problem. The rationing that is talked of is neither statutory nor whole hearted. It is extremely doubtful whether the Government is serious about it. Therefore, it is high time that the Government pursues a determined policy of statutory rationing and with greatest determination. Sir, I would just touch a few details. It is said that food should not go to other State. But we know actually that the police who are stationed on various routes touching other States are themselves helping the transport of food supplies to other States. Therefore, this is a matter which the Government should take very seriously. Then, I touch certain details which other Members have also touched partly. It is said that the persons who bring paddy to the mills must give half of it to the mills owners which the Government would purchase. So far as the big cultivators who bring large stocks are concerned, it is all-right. But what of small cultivators who do not produce even sufficient for themselves? They will have to give half of it and starve themselves for the major period of the year and if they have to starve, agriculture will further deteriorate. In case they do not go to a mill for polishing rice, they will have to resort to hand-pounding. That means in certain areas in our district, like Supa ta uka where second crop cultivation is in full swing at this period, they will have to either give up or neglect the rabi crop. It is high time that Government attend to this problem and sees that a solution is found so that those agriculturists who grow just sufficient for themselves or less than sufficient for themselves are permitted to have the entire quota milled from the mills for their domestic use.

Sir, the Government found itself entirely in confusion for the last few months because it could not solve the major problems and the worst of it is that it had to face charges of corruption from the Congressmen.

themselves and from the opposition. The food problem was something like a storm and the Government was afraid to face the demonstrations everywhere. Therefore the Hon'ble Chief Minister of the State and also the Mysore Congress were baffled with so many problems and they were determined to divert the public mind to some other problems which are not at all connected with it. Therefore Goa issue was invented. We can understand why it was invented. It was for the specific reason to divert the public opinion. I wrote to the Hon'ble Chief Minister Sri Nijalingappa on 21st December through a registered letter and I requested him to give the names of those people who came from Goa and told him that Goa must be merged with Mysore State. He said to newspapers that so many people came from Goa and told him that Goa should be merged with Mysore State. Further I told him that in case I do not get the names of Goanese and their local addresses, I would take it that all talk of Goa is a Gacofellian stunt. Even to this day I have not received any reply from the Chief Minister. I know Goa intimately as I have toured those areas and I go there very often. I say there is not a single representative of the people or organisation or association which wants Goa to be merged with Mysore. Why all this dust raised by the Chief Minister of the State? It is just to divert public opinion. Sir, one thing they have achieved by raising Goa issue is they have levelled the Goa Congress down. A few Goa Congress Leaders whom I came across told me that Mysore Congress Leaders and Mysore Chief Minister have finished Goa Congress permanently and they could not dream of recouping it in the foreseeable future.

Sri GANJI VEERAPPA.—I want to say that the Member is wrong in saying that Goan people have not welcomed the Chief Minister's statement or the resolution passed by M. P. C. C. He has as much right to say that he has seen Goa and has contact with the people as we have a right to say that we have contacted Goans and seen them. We know how much they welcomed the statement of the Chief Minister as well as the resolution passed by the M. P. C. C.

Sri B. P. KADAM.—Claiming Goa is such as claiming the Sun and the Moon and the Stars in the milky sky of the Universe. Let the Hon'ble Chief Minister have sound sleep and dream of claiming all the Universe as his acquisition. I have no doubt that his claim for Goa is just like claiming the entire stars in the milky way of the Universe and nothing more than that.

Sri GANJI VEERAPPA.—I rise to a point of order. The question of Goa and its merger does not form part of the Governor's Address much less it is not within the scope of this House to take a decision with regard to the future of Goa. It is beyond the scope of anybody here. We have no opportunity to contradict him also. He has been saying that public opinion in Goa is like this and nobody is in favour of Mysore and all that. It is a highly controversial matter with which we are not concerned as House here. It is better a ruling is given so that this matter may be excluded from his speech.

Sri G. V. GOWDA.—We welcome its coming to Mysore. That is a different matter. But an amendment has been tabled and it is admitted by the Speaker on this aspect.

Sri B. P. KADAM.—You may claim Poona itself and we may welcome it. We know why the Hon'ble Chief Minister and Mysore Congress are taking up this question.

Sri GANJI VEERAPPA.—We are not much concerned with it.

Sri B. P. KADAM.—Two identical amendments are there on this subject.

Sri G. V. GOWDA.—He appears to think that it is the monopoly of Congress only to speak about Goa. There are other people also who welcome Goa to Mysore.

Sri B. P. KADAM.—It is with an intention to assimilate the territories of Karwar which are predominantly Konkani Marathi areas. If Congress had any respect for democracy I respectfully submit let them respect the verdict of the people of Karwar, Supa and Halyal which unanimously supported the idea in the village panchayats, local boards, and Assembly elections that the area should go to Maharashtra. I can tell them plainly that if they search their hearts, if they want the Congress Organisation all over the country to help the national integration movement which is quite necessary.....

Sri GANJI VEERAPPA.—Only 30 per cent of Goa voted for Maharashtra Party and the majority are opposed to it. He is misrepresenting facts here.

Sri B. P. KADAM.—Not even one supported Mysore. I am more concerned about Congress. Our Congress is a major Party of the country and it is an organisation which the Great Leaders like Mahatma Gandhi and Pandit Jawaharlal Nehru have built up. I request the Hon'ble Member to see that the great Congress is kept in tact. By finishing Goa Congress Organisation and by attacking Maharashtra Congress Organisation, I am afraid Mysore Congress Leaders are taking a lead in finishing the All-India Congress Organisation,

Therefore in the name of the great Congress, which would put us continually in office to share the spoils of power, it is quite necessary that we should help the Mysore Congress not to finish the Congress party.

Therefore, I request respectfully in all humility the Hon'ble Ministers of this State and all the Congress leaders to have a broad vision, broadmindedness and treat this question with the highest wisdom and foresight, so that we shall solve our problems amongst ourselves peacefully and in a democratic manner and help the national integration movement which is quite necessary at this stage.

With these words, I thank you, Sir, and resume my seat.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಗಾಂಜೀ ವೀರಪ್ಪನವರು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯ ಮಂಡಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಜನತೆಯ ಹಿತವನ್ನು ಮರೆತು ತಮ್ಮ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಪ್ರಭಾವ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೂ, ತಮ್ಮ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಎತ್ತಿದರು. ಭಂಡರು ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಡದಮೇಲೆ ಅವರು ಎಚ್ಚರಾಗಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಜವಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಜ್ಯದಾದಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದಮೇಲೆ ಜನತೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯದೆ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಏರಿತು ಬಡವರು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚಬೇಕು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುವುದು? ಜನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ವಿಚಾರ ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಈ ಸಭೆ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವುದು ದೇಶದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ತೀರಾ ಹದಗೆಟ್ಟು ಜನತೆಯ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಲು ಇಂದು ಕಳ್ಳಕಾರಕ ಸಂತೆಯಾಗಿದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಂಗೆ ಲಾಟ ನಡೆದಿದೆ. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಜನತೆಗೆ ಧಾನ್ಯ ಹಂಚುತ್ತೇವೆ, ಅನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಹೇಳಿ ತಾವು ಮಾತ್ರ ರಷ್ಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ದಿಲ್ಲಿಗೆ, ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲ ಇದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಏನೂ ತರಲಿಲ್ಲ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನರಿಗೆ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕೋಚ್ ಜುಬ್ಬಾ ಚೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅನ್ನ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಜನರನ್ನು ಸಾಯಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿನ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ರಾಭ್ ಪಡೆಯಲು ಅನೇಕ ಖೋಟಾ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಇಂಥ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಧಾನ್ಯ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು ಮಣ್ಣು ಕಲ್ಲು ಬೆರೆಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ಜನತೆಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡುವುದರ ಬದಲು ಏಷ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ ನವಂಬರ್ ಕಳೆದು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಏಜಂಟರು ಯಾರು? ಇದಕ್ಕೆ ಏಪ್ಪು ಜನ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ಹೇಳಲು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಖೋಟಾ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವರ್ತಕರು ಕಳ್ಳಸಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ (ಹಣಕಾಸಿನ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅವರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇಂಥ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಭತ್ತ ಕೊಳ್ಳಲು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ)

ಈ ಹಣದಿಂದ ಅವರು ಭತ್ತ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅವರನ್ನು ಮಾಸ್ಕೋಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಬಿಡೋಣ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 16th January 1965.
